



# Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Sekretarz Stanu  
Główny Konserwator Przyrody  
Małgorzata Golińska

DPM-WJP.421.12.2023.ML  
2893995.11371014.9128535  
Warszawa, 30-11-2023

Pan  
Jacek Majchrowski  
Prezydent Miasta Krakowa

Szanowny Panie Prezydencie,

nawiązując do pisma z dnia 7.11.2023 r. w sprawie podjęcia działań zmierzających do przyjęcia przepisów regulujących kwestie uciążliwości zapachowe, proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Prace nad prawnym uregulowaniem problematyki uciążliwości zapachowych trwają, jednak wieloaspektowość problemu oraz brak do tej pory jednolitego prawodawstwa w Unii Europejskiej czy w formie dyrektywy, czy wytycznych, które by je regulowało, komplikuje to zadanie. W 2016 roku opublikowany został *Kodeks przeciwdziałania uciążliwości zapachowej*. W ramach dokumentu zestawiono przepisy prawne, które w sposób bezpośredni lub pośredni dotyczą problematyki uciążliwości zapachowej, a także zidentyfikowano źródła emisji substancji zapachowo czynnych oraz działania zaradcze dla głównych form działalności uciążliwych zapachowo, w tym przede wszystkim obiektów gospodarki odpadami, gospodarki wodnościekowej oraz obiektów hodowlanych. Obecnie w Departamencie Ochrony Powietrza i Polityki Miejskiej Ministerstwa Klimatu i Środowiska trwają prace nad aktualizacją dokumentu.

W kolejnych latach na zlecenie Ministerstwa Środowiska wykonane zostały opracowania:

- w 2016 r. dokument pn. „*Lista substancji i związków chemicznych, które są przyczyną uciążliwości zapachowej*”. W ramach ekspertyzy sporządzono listę substancji i związków chemicznych potencjalnie uciążliwych zapachowo, a także wyznaczono jednostki zapachowe oraz wartości dopuszczalnych stężeń w powietrzu substancji i związków chemicznych. Jednocześnie zaproponowano metodyki oceny zapachowej jakości powietrza i oszacowano ich wpływ na sektor finansów oraz konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na obywateli, a także rynek pracy;
- w 2020 r. ekspertyza pn. „*Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej*”, dzięki czemu można było stworzyć kompleksowe rozwiązanie dla sektora rolnictwa i sektora komunalnego.

Mając na uwadze wyniki szczegółową analizę spraw, będących przedmiotem skarg i wniosków, wpływających do odpowiednich organów, w zakresie uciążliwości zapachowej, zaistniała konieczność uregulowania danej kwestii w pierwszej kolejności w stosunku do sektora rolnictwa. Dlatego też resort rozpoczął w 2019 roku prace nad projektem ustawy o *minimalnej odległości dla planowanego przedsięwzięcia w sektorze rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej*.

Jednakże, w związku z zaistniałą sytuacją geopolityczną na świecie i w kraju, wynikającą bezpośrednio z pandemii COVID – 19 i inwazji zbrojnej Rosji na Ukrainę, która spowodowała ogólnoświatowy kryzys energetyczny i skok inflacji, co przekłada się na wysokie ceny, nie tylko paliw, ale też podstawowych produktów spożywczych, postanowiono przeprowadzić dodatkową ocenę skutków wprowadzenia ww. regulacji, a w konsekwencji prace legislacyjne nad projektem nie zostały sfinalizowane w IX kadencji Sejmu.

Pragnę zauważyć, że jednym ze skutecznych działań, ograniczającym lokalizowanie uciążliwych przedsięwzięć, jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy. W znowelizowanej gruntownie w 2023 roku ustawie z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 997 z późn. zm.) wprowadzono obowiązek opracowania i uchwalania przez gminy planów ogólnych. Na podstawie wniosków końcowych zawartych, we wspomnianej już, ekspertyzie pn. *„Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej”* można stwierdzić, że wprowadzenie strefy buforowej dla przedsięwzięć gospodarki komunalnej, równą 1500 m od obszarów zabudowy mieszkaniowej mogłoby znacznie zminimalizować ilość narażonych na zapachowe oddziaływanie przedsięwzięć, mieszkańców newralgicznych terenów oraz nie przyczyniło by się do nasilenia problemu w przyszłości.

Natomiast odnosząc się do kwestii obecnie obowiązujących przepisów prawnych, w przypadku przedsięwzięcia zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.), w razie stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot prowadzący instalację, do sporządzenia i przedłożenia **przeгляdu ekologicznego**, na podstawie art. 237 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - *Prawo Ochrony Środowiska* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.). Przegląd ekologiczny instalacji powinien zawierać szereg informacji wskazanych w ww. ustawie lub wskazanych przez organ wydający decyzję, które mogą określić przyczyny występowania uciążliwości zapachowej. Dany dokument proponuje konkretne rozwiązania, a co za tym idzie może być punktem wyjścia w procesie rozwiązania problemu uciążliwości zapachowej na danym obszarze.

Natomiast w przypadku instalacji, których funkcjonowanie może powodować znaczne zanieczyszczenie środowiska, objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego należy przeanalizować zgodność posiadanej decyzji z opublikowaną w sierpniu 2018 roku decyzją wykonawczą Komisji Europejskiej 2018/1147 *ustanawiającą konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE*. Niniejszy dokument wskazuje konieczność zapewnienia wdrożenia i przestrzegania systemu zarządzania środowiskowego zawierającego między innymi plan zarządzania odorami, a w przypadku przetwarzania biologicznego, obowiązek monitorowania zorganizowanych emisji odorów do powietrza, co najmniej raz na sześć miesięcy. Wymagania najlepszych dostępnych technik zapisane w Konkluzjach mają stanowić poziom odniesienia dla warunków eksploatacji instalacji przemysłowych określanych w pozwoleniach zintegrowanych, a co najistotniejsze, elementy takie jak poziomy emisji oraz monitoring muszą być wprost przenoszone na poziom pozwolenia zintegrowanego.

Jednocześnie w przypadku funkcjonujących już obiektów gospodarki odpadami, kwestie ograniczenia uciążliwości zapachowej są pośrednio regulowane w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2023 poz. 1587, z późn. zm.), a także w odniesionych do ustawy

aktach wykonawczych. Art. 16 ww. ustawy wskazuje, że gospodarka odpadami nie może powodować m.in. uciążliwości przez hałas lub zapach, a nie spełnienie danego warunku może powodować nałożenie grzywny.

Z wyrazami szacunku

Małgorzata Golińska  
Sekretarz Stanu  
Ministerstwo Klimatu i Środowiska  
/ – podpisany cyfrowo/